

Hoofdstuk 1

Ik raakte ervan overtuigd dat Miguel me had gebruikt. De hartsteken die zich in mijn borstkas plantten, bleven maar komen. Alleen de vele telefoontjes naar Rebecca zorgden ervoor dat ik me sterk hield.

Na onze trip naar Barcelona stonden we met zijn allen bij de uitgang van ons hotel in Parijs te wachten tot iedereen aanwezig was. Ik had met de andere dansers een zeer goede band opgebouwd, met uitzondering van Nina. Miguel negeerde ik. Alleen als hij me iets vroeg, antwoordde ik hem vriendelijk, maar gereserveerd.

Na vijf concerten besloten we als groep om een avondwandeling door de stad te maken. Miguel was omringd door zijn dansers en zoals altijd gaf hij hun zijn gedeelde aandacht. Hij knuffelde met Nina, daarna met Zola en de dag erna weer met iemand anders.

We maakten een boottocht op de Seine. Een zachte bries woei door mijn haren terwijl de boot rustig over de rivier gleed. Ik zat vooraan en liet mijn gedachten gaan. De verlichte straten en monumenten gaven de stad een betekenisvolle dimensie. Eentje van romantiek en liefde. De weerkaatsing van de lichtjes op het water was een schitterend schouwspel. Na onze boottocht besloten we om over de Pont des Arts of de liefdesbrug te wandelen. De brug stond bekend om de duizenden liefdesslotjes die koppels daar vroeger ophingen. De sloten symboliseerden eeuwige liefde door de gegraveerde initialen. De brug bood een prachtig uitzicht op de Seine en enkele van de meest iconische bezienswaardigheden van Parijs, zoals de Notre Dame, het Louvre en de Eiffeltoren. Dit schilderachtige uitzicht maakte het dé perfecte plek voor een rustige wandeling, een romantisch moment of een fotosessie waar sommigen van de dansers al druk mee bezig waren. Op de achtergrond kon ik de muziek van een straatmuzikant horen. Hij tokkelde op zijn gitaar en verrijkte de unieke sfeer. Het gewicht van de slotjes bracht de brug veel schadde toe. Vandaar dat ze nu waren verwijderd. Ik legde mijn armen op de reling, staarde naar de Seine en fantaseerde dat ik een gegraveerd slotje met 'Miguel' en mijn naam erop aan de brug hing en de sleutel

nadien in de Seine wierp. Opeens voelde ik een warme hand op mijn schouder.

‘Ook een wens gedaan, nena?’

Ik draaide me om en glimlachte flauwtjes. ‘Jij ook?’ Hij knikte. Zijn fonkelende ogen fixeerden mijn blik. Alles om me heen stond stil en ik verstarde.

‘Gelukkig werden de slotjes afgeschaft. Het was alleen maar schadelijk voor de brug en het milieu,’ zei Miguel.

Ik knipperde met mijn ogen en besefte dat hij helemaal niet romantisch was. Mijn teleurstelling was groot. Miguel streelde me nog vlug over mijn haren en ging vooraan naast Tina lopen. Ik liep achteraan naast Mike en voelde een heftige pijn mijn hart binnensijpelen.

‘Wat vind je van Parijs, Mike?’

‘Ik ben hier nog nooit geweest, maar het is echt prachtig.’

‘Ja, dé stad voor verliefde paartjes,’ murmelde ik.

Mike glimlachte en legde zijn arm rond mijn schouders. ‘Liefde kan zo mooi zijn, nietwaar Tara?’

Ik keek in zijn ogen en lachte. Toen hij merkte dat ik me niet terugtrok, kwam hij dichterbij tegen me aan lopen en knuffelde me. Op dat ogenblik draaide Miguel zich om. Ik verwachtte een glimlach, maar tot mijn ontsteltenis zag ik een donkere blik in zijn kijkers. Hij keerde ons de rug toe en praatte met Tina. Snel trok ik me weg en gaf Mike een kneepje in zijn hand.

‘We mogen niet te intiem worden, Mike. Je weet dat Miguel dat niet wil.’

‘Doe jij altijd wat er van je wordt gevraagd, Tara?’

Ik trok mijn schouders op. ‘Nee, maar ik wil mijn baan behouden. Daar heb ik te veel voor moeten doen.’

Mike glimlachte. ‘Ja, ik wil ook niet terug naar Wall Street. Hij gaf me een klopje op mijn schouder en liep verder.’

Op dat ogenblik voelde ik felle pijscheuten in mijn schouder. Mikes klopje was vriendschappelijk bedoeld, maar daardoor steeg de pijn weer op. Ik rommelde wat in mijn handtas en nam snel een pijnstiller in.